

Bezoek van kinderen op de dienst Intensieve Zorg? Eindwerk Gezinswetenschappen 2009

Een dienst Intensieve Zorg is 'kinderen niet toegelaten' wegens allerlei praktische bezwaren, onder andere wegens besmettingsgevaar. Maar voor de kinderen zelf is het zeer bevreedend dat zij zelfs hun eigen ouders of grootouders die op deze dienst belanden, niet mogen zien.

Laatstejaars studente gezinswetenschappen Linda De Vreese boog zich voor haar eindwerk over de vraag hoe bezoek van kinderen aan patiënten op de dienst Intensieve Zorg kan worden geregeld. Zij werkte voort op het eindwerk van Gerd Jacobs die vorig jaar bekeek of het bezoek van kinderen aan deze dienst mogelijk en wenselijk is. Linda De Vreese, al bijna 30 jaar verpleegkundige intensieve zorgen aan het UZ te Gent, onderzocht vooral hoe de weerstand van verpleegkundigen op dit vlak kan worden weggewerkt. Haar verhaal:

De laatste jaren werd ik - reeds vele jaren IZ-verpleegkundige op de dienst Cardiochirurgie van het UZ Gent – vaker geconfronteerd met de vraag waarom kinderen niet (kunnen?) worden toegelaten op deze dienst. Enerzijds als gevolg van het mondiger worden van zowel de patiënt als zijn bezoek(ers), anderzijds vanuit het beleid welke de totaliteitsbenadering van de patiënt wil nastreven. Zodoende vormde dit voor mij het ideale thema voor een eindwerk in het kader van de opleiding gezinswetenschappen.

Aangezien het vooral de verpleegkundigen van het team zijn die bezoek van kinderen (blijven) weren, ging ik op zoek hoe een werkgroep dit kon aanpakken zodat ze bereid gevonden worden om mee te werken aan het toelaten van bezoek van kinderen.

De twee belangrijke argumenten die de verpleegkundigen daarbij zelf aanhalen, het belang van het kind en eigen – vooral praktische - bezwaren, greep ik dankbaar aan aangezien ik tijdens de opleiding heel wat inzichten en theorieën leerde kennen die me overtuigden van het belang en het juist positieve effect van bezoek van kinderen zowel voor het kind als voor de patiënt.

Cursussen zoals *Gezinspedagogiek* en *Systeemtheorie* gebruikte ik om verpleegkundigen bewust te maken dat kinderen de mogelijkheid geven om hun familielid te bezoeken juist in het belang van het kind was. Hun informatie, kennis en vaardigheden aanbieden uit cursussen zoals *Ontwikkelingspsychologie* (meer specifiek m.b.t. de cognitieve ontwikkelingstheorie van Piaget en de hechtingstheorie van Bowlby) alsook uit de *Communicatietheorie* speelt dan weer in op hun tweede argument namelijk het over onvoldoende beschikken van kennis en vaardigheden om bezoek van kinderen professioneel te kunnen begeleiden.

Het belang van *Communicatie*, de rode draad, niet enkel in mijn eindwerk maar zeker ook in de opleiding, verwerkte ik bij het uitwerken van de infosessies. Via de werkgroepsleden is het mogelijk de inbreng van de verpleegkundigen te gebruiken wat een positieve invloed heeft op hun betrokkenheid, inzet en motivatie.

Dit onderwerp kan zeker een ruimer publiek aanspreken. Via Claire Wiewauters, mijn eindwerkbegeleidster, vroeg de gezinskrant De Bond mij om mee te werken aan een artikel over bezoekrecht van kinderen op een afdeling Intensieve Zorg.

Dr. Raes van het Virga Jesseziekenhuis in Hasselt nam contact met me op en nodigde me uit om dit te komen toelichten op 20 november 2009, de Internationale Dag van het Kind. In het kader van hun “Kwaliteitsmaand” richt dit ziekenhuis die dag een kwaliteitshappening in onder de titel '*Kindaangepast/gericht Ziekenhuis*' waarop iedereen welkom is (meer informatie betreffende deze dag vanaf september op de nieuwsrubriek van www.virgajesse.be).